

MDGIF

Joint Programme for Children, Food Security and Nutrition in Cambodia

សៀវភៅអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់គ្រួសារ

ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១

រៀបរៀង និងកែសម្រួលដោយកម្មវិធីជាតិអាហារូបត្ថម្ភ
ឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ពដោយអង្គការស្បៀង និងកសិកម្ម (FAO)

UNJP/CMB/031/SPA

អង្គការស្បៀង និងកសិកម្មនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ

MDG:IF

Joint Programme for Children, Food Security and Nutrition in Cambodia

សៀវភៅអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់ក្មេង

UNJP/CMB/031/SPA

អង្គការស្បៀង និងកសិកម្មនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ

ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១

ការប្រើឈ្មោះ និង ចំណងជើង និងការបង្ហាញឯកសារក្នុងផលិតផលពពិតមាននេះ មិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីការសម្តែងទស្សនៈមតិរបស់អង្គការស្បៀង និងកសិកម្មនៃអង្គការសហប្រជាជាតិទេ (FAO) ហើយក៏មិនពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាពច្បាប់ និងការអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេសណាមួយ ឬទឹកដី ក្រុង ឬតំបន់ណាមួយ ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អាជ្ញាធរក្នុងប្រទេសនោះទេ ឬពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់ព្រំដែនរបស់ប្រទេសនោះទេ ។ ការលើកឈ្មោះក្រុមហ៊ុន ឬផលិតផលជាក់លាក់របស់ក្រុមហ៊ុនផលិតផលណាមួយ ទោះបីជាក្រុមហ៊ុនឬផលិតផលនោះមាន ឬមិនមានប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មក៏ដោយ មិនឆ្លុះបញ្ចាំងថាការលើកឡើងនេះត្រូវបានអង្គការ FAO គាំទ្រខ្លាំងជាងក្រុមហ៊ុន ឬផលិតផលផ្សេងៗទៀតដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា ហើយដែលមិនត្រូវបានលើកយកមកនិយាយនោះទេ ។

ទស្សនៈមតិដែលលើកឡើងក្នុងឯកសារបោះពុម្ពផ្សាយនេះ គឺជាទស្សនៈមតិរបស់អ្នកនិពន្ធជ្នាល់ខ្លួន មិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈមតិរបស់អង្គការ FAO នោះទេ ។

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់បែបយ៉ាង ។ ការផលិតឡើងវិញ និងការផ្សព្វផ្សាយឯកសារក្នុងផលិតផលពពិតមាននេះ សម្រាប់គោលបំណងផ្នែកអប់រំ ឬផ្នែកផ្សេងទៀតដែលមិនពាក់ព័ន្ធពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើដោយមិនចាំបាច់ទទួលការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុនពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនោះទេ ឱ្យតែប្រភពនោះត្រូវបានទទួលដឹងពេញលេញ ។ ការផលិតឡើងវិញ នូវឯកសារក្នុងផលិតផលពពិតមាននេះ សម្រាប់លក់ ឬសម្រាប់គោលបំណងពាណិជ្ជកម្មផ្សេងទៀតត្រូវបានហាមឃាត់ ប្រសិនបើមិនមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិទេ ។ ការស្នើសុំអនុញ្ញាតផលិត គួរផ្ញើទៅកាន់៖ ប្រធានសាខាគោលនយោបាយបោះពុម្ពផ្សាយអេឡិចត្រូនិក និងគាំទ្រផ្នែកទំនាក់ទំនងរបស់អង្គការ FAO, Viale delle Terme di Caracalla, 00153 ទីក្រុងរ៉ូម ប្រទេសអ៊ីតាលី ឬផ្ញើទៅកាន់ E-mail: copyright@fao.org

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរៀបចំ និងកែសម្រួលដោយកម្មវិធីជាតិអាហារូបត្ថម្ភ នៃមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគាំពារមាតានិងទារក ក្រសួងសុខាភិបាល ចេញមកពីសៀវភៅអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់គ្រួសារដែលបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ២០០៩ ដោយអង្គការស្បៀង និងកសិកម្មនៃប្រទេសនេប៉ាល់ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃគម្រោង " ការជួយជាបន្តនូវ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភនៃសហគមន៍ជនបទងាយរងគ្រោះ ដែលទទួលបានរងផលប៉ះពាល់ដោយទំនាស់ផ្ទៃក្នុង ទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួតនៅប្រទេសនេប៉ាល់ " , OSRP/NEP/801/SPA ឧបត្ថម្ភដោយរដ្ឋាភិបាលប្រទេសអេស្ប៉ាញ ។

សូមថ្លែងអំណរគុណជាពិសេសដល់៖

- ក្រុមការងារដែលបានរៀបចំសៀវភៅអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់គ្រួសារ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃគម្រោង OSRP/NEP/801/SPA ដែលតំណាងជាឯកសារយោងមួយយ៉ាងល្អ សម្រាប់ការងារកែសម្រួលនេះ ។
- ក្រុមការងារបច្ចេកទេសអាហារូបត្ថម្ភ និងក្រុមការងារនៃកម្មវិធីរួមសម្រាប់ កុមារសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភនៅកម្ពុជា (UNJP/CMB/031/SPA) ដែលបានផ្តល់នូវមតិយោបល់ល្អៗ ជួយកែសម្រួលសៀវភៅនេះឱ្យកាន់តែមានភាពងាយស្រួល និង សមស្របទៅតាមបរិបទនៃប្រទេសកម្ពុជា ។

យើងសង្ឃឹមថា សៀវភៅនេះនឹងជួយរួមចំណែកធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារតូចៗ ដោយបង្កើនចំណេះដឹងរបស់ពួកគេ ឆ្លងកាត់តាមការចែករំលែកបទពិសោធន៍ជាក្រុម និងការពិភាក្សាលើកកំពស់ផ្សព្វផ្សាយតាមរយៈសាលារៀនលើស្រែកសិករនិងក្រុមការងារសហគមន៍ និងអង្គការដទៃផ្សេងៗទៀតស្តីពីការអនុវត្តន៍ល្អនូវអនាម័យ និងការចិញ្ចឹមដែលពាក់ព័ន្ធនឹងជំរើសនៃអាហារូបត្ថម្ភក្នុងគោលបំណងដើម្បីការពារបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ និងធានាថាពួកគេមានសុខភាពល្អ ។

សេចក្តីផ្តើម

នៅពេលដែលអ្នកដាំដំណាំ អ្នកតែងតែទៅមើលដំណាំនោះជាញឹកញាប់ ដើម្បីពិនិត្យមើលថា តើមានអ្វីកំពុងបំផ្លាញការលូតលាស់របស់ដំណាំអ្នកដែរឬទេ? នៅពេលដែលអ្នកមានកូនសត្វចិញ្ចឹម អ្នកតែងតែមមាញឹកក្នុងការផ្តល់ចំណី និងពិនិត្យមើលជាប្រចាំ ដើម្បីកុំឱ្យកូនសត្វទាំងនោះមានជំងឺផ្សេងៗ ។

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើដូច្នោះ? ពីព្រោះអ្នកចង់ប្រមូលផលដំណាំស្រូវឱ្យបានច្រើនបំផុត និង ចង់ឱ្យកូនសត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នករីកចម្រើន និងមានសុខភាពល្អ ។

ដូច្នោះ សូមចងចាំជានិច្ចថា:

តាមរបៀបណាមួយដែលអ្នកគឺជាមនុស្សដំបូង ក្នុងការទទួលខុសត្រូវចំពោះផលដំណាំ និងសត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នក ។ ហើយអ្នកក៏ជាជនដំបូងដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវផងដែរ ចំពោះសុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក កូនអ្នក និង សមាជិកក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នក ។ សៀវភៅនេះផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការណែនាំ ស្តីពីការអនុវត្តជាក់ស្តែងសំរាប់ការថែទាំសុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភល្អ ។

ហេតុដូច្នោះ យើងសូមអញ្ជើញអ្នកអាននូវព័ត៌មានទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនេះ និងសូមកុំភ្លេចអនុវត្តឱ្យបាន!!!!

ប្រសិនបើអ្នកមានសំណួរណាមួយ សូមសាកសួរបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាពដែលនៅជិតអ្នកបំផុត ។

សូមអរគុណ

មាតិកា

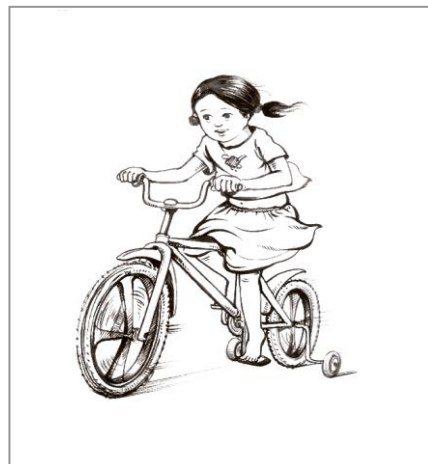
សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ.....	i
សេចក្តីផ្តើម.....	ii
មាតិកា	iii
មេរៀនទី ១: សារៈសំខាន់នៃអាហារចំពោះរាងកាយ	១
មេរៀនទី ២: ជាតិដែកធ្វើឱ្យរាងកាយមាំមួនខ្លាំងក្លា	៥
មេរៀនទី ៣: ជីវជាតិអាធ្វើឱ្យរាងកាយមានសុខភាពល្អ	៧
មេរៀនទី ៤: ជាតិអ៊ុយ៉ុងធ្វើឱ្យមុខងាររាងកាយដំណើរការល្អ	៩
មេរៀនទី ៥: អាហារសំរាប់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីបំបៅដោះកូន	១០
មេរៀនទី ៦: ការចិញ្ចឹមទារកអាយុពី ០-៦ខែ	១១
មេរៀនទី ៧: ការផ្តល់អាហារដល់កុមារតូចអាយុចាប់ពី ៦ខែឡើង	១២
មេរៀនទី ៨: ការផ្តល់អាហារដល់កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យនៅសាលារៀន	១៦
មេរៀនទី ៩: អាហារ និងការថែទាំមនុស្សចាស់	១៨
មេរៀនទី ១០: ការផ្តល់អាហារដល់មនុស្សដែលឈឺ	១៩
មេរៀនទី ១១: ការការពារ និងថែទាំកុមារពីបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ	២០
មេរៀនទី ១២: អាណាម័យខ្លួនប្រាណ និងផ្ទះសំបែង	២២
មេរៀនទី ១៣: ការរក្សាទុកដាក់អាហារឱ្យបានស្អាត និងមានសុវត្ថិភាព	២៦

មេរៀនទី១: សារៈសំខាន់នៃអាហារចំពោះរាងកាយ

- អាហារផ្តល់ថាមពលខ្លាំងក្លា ក្នុងការប្រកបការងារ និងការសិក្សា

- អាហារជួយឱ្យកុមារមានការលូតលាស់ និងការពាររាងកាយប្រឆាំងនឹងជម្ងឺផ្សេងៗ

- អាហារដែលមានប្រភពមកពី បន្លែ និងផ្លែឈើ ជួយការពាររាងកាយប្រឆាំងទប់ទល់ទៅនឹងជំងឺ និងការបង្ករោគផ្សេងៗ ។

អាហារដែលមានសុខភាពល្អ

- បរិភោគអាហារចម្រុះមុខជារៀងរាល់ថ្ងៃ

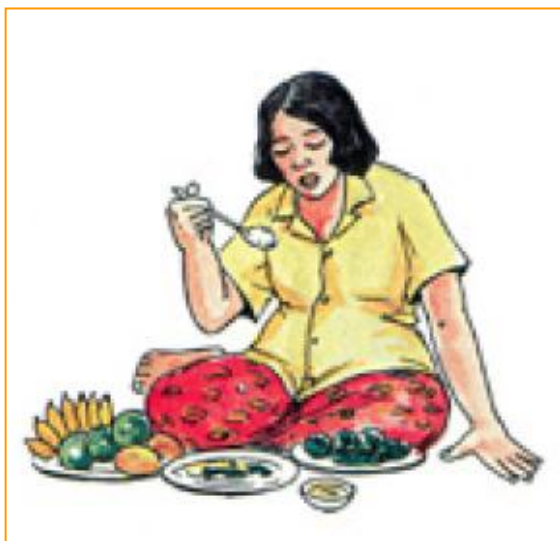

- ត្រូវផឹកទឹកឆ្អិនជានិច្ច ឱ្យបានច្រើនជាច្រើនរាល់ថ្ងៃ (ឧ. ៨ កែវ ក្នុងមួយថ្ងៃ)

បំរាម! ផឹកស្រាមិនល្អចំពោះសុខភាពទេ (ជាពិសេសចំពោះកុមារ ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីបំបៅដោះកូន)

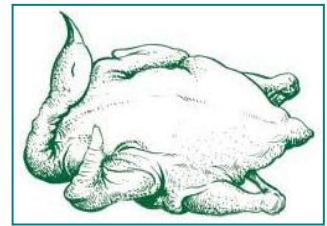
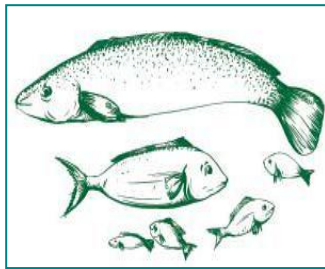
- បរិភោគអាហារ បី ពេលក្នុងមួយថ្ងៃ និងអាហារក្រៅពេល នៅចន្លោះអាហារពេល

- ១- អាហារពេលព្រឹក
  - អាហារក្រៅពេល ឬចំណី
- ២- អាហារពេលថ្ងៃត្រង់
  - អាហារក្រៅពេល ឬចំណី
- ៣- អាហារពេលល្ងាច

មេរៀនទី២ : ជាតិដែកធ្វើឱ្យរាងកាយមាំមួនខ្លាំងក្លា

- ជាតិដែកជួយឱ្យរាងកាយមាំមួន ខ្លាំងក្លា និងជួយកុមារក្នុងការរៀនសូត្រ
- ប្រភពអាហារដែលសំបូរជាតិដែកមាននៅក្នុង :
  - ▶▶ អាហារដែលមានប្រភពពីសត្វ ដូចជា ថ្លើម ឈាម និងគ្រឿងក្នុងរបស់សត្វ សត្វស្លាប និងត្រី ជាពិសេស សាច់ក្រហម និងស៊ីត

- ▶▶ អាហារខ្លះដែលមានប្រភពមកពីរុក្ខជាតិ ដូចជា គ្រាប់ធញ្ញជាតិទាំងមូល (ឧ. ពោត ....) ពពួកសណ្តែកដូចជា (សណ្តែកហោឡាន់តៅ សណ្តែកបារាំង សណ្តែកគួរ) បន្លែស្លឹកពណ៌បៃតងចាស់ (ឧ. ណៃខ្មៅ ផ្លែ ស្លឹកល្អៅ ស្លឹកខាត់ណាខ្មៅ...)

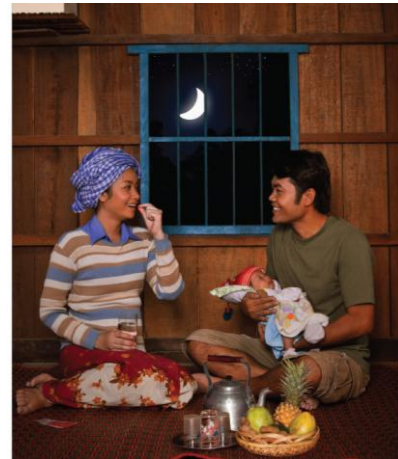
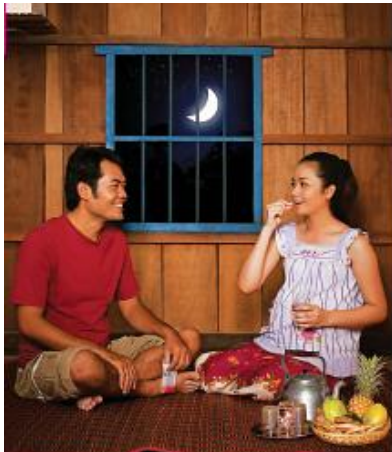

*ចំណាំ: សូមចំអិនអាហារទាំងនេះជាមួយជាតិជួរ ដើម្បីសម្រួលដល់ការបឺត
ស្រូបយកជាតិដែក ចូលក្នុងរាងកាយ*

- ស្ត្រី និងកុមារីជំទង់ គួរបរិភោគអាហារដែលសំបូរ ជាតិដែកឱ្យបានច្រើនជាងបុរស ដោយសារតែ ពួកគេបាត់បង់ជាតិដែកក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃ

- ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ត្រូវលេបគ្រាប់ថ្នាំជាតិដែកឱ្យបាន ៩០គ្រាប់ និងស្ត្រីក្រោយសម្រាលត្រូវ លេបគ្រាប់ថ្នាំជាតិដែកឱ្យបាន ៤២គ្រាប់ គឺលេបមួយថ្ងៃ ១គ្រាប់ នៅពេលល្ងាចរៀបចូល គេង រៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យម្តាយ និងកូនមានសុខភាពល្អ ។

- ចំពោះទារកដែលមានអាយុក្រោម ៦ខែ ប្រភពនៃ ជាតិដែកដែលល្អបំផុត គឺទឹកដោះម្តាយ

មេរៀនទី៣ : ជីវជាតិអាធ្វើឱ្យរាងកាយមានសុខភាពល្អ

- រាងកាយមនុស្សត្រូវការជីវជាតិអា ពីព្រោះជីវជាតិអាជួយដល់ការលូតលាស់ និងការពារ រាងកាយប្រឆាំងទប់ទល់នឹង ជំងឺ និងការបង្ករោគផ្សេងៗ

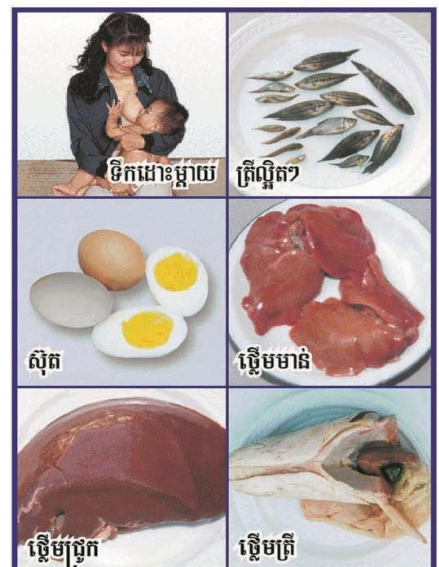
- ចំពោះទារកដែលមានអាយុក្រោម ៦ខែ ប្រភពនៃជីវជាតិអា ដែលល្អបំផុត គឺទឹកដោះម្តាយ

- ប្រភពអាហារដែលសំបូរជីវជាតិអា មាននៅក្នុង៖

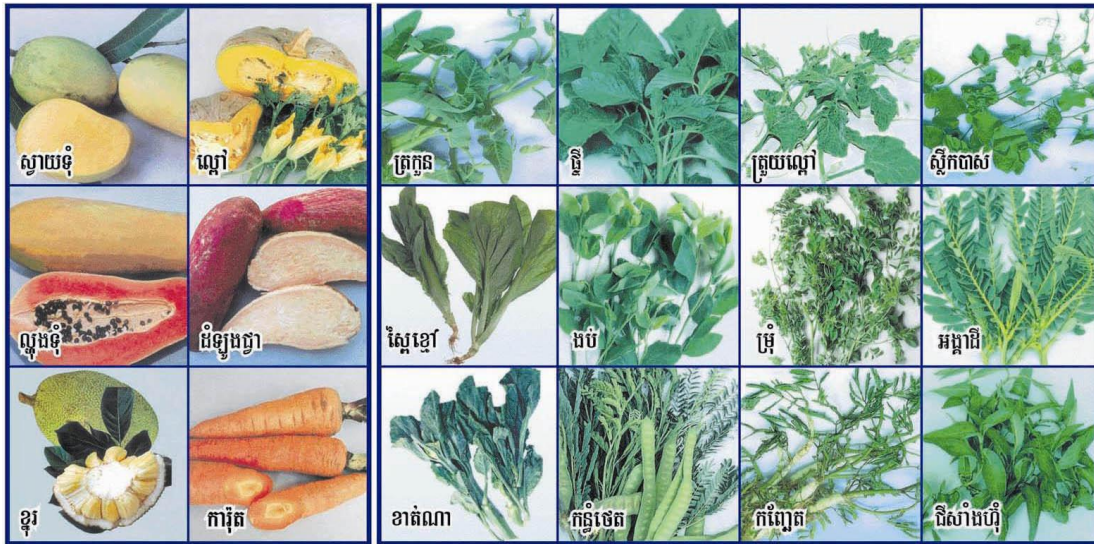
▶▶ អាហារដែលមានប្រភពមកពីសត្វសម្បូរណ៍ទៅដោយជីវជាតិអាជាងគេ៖

- សាច់សត្វ, ឆ្កែម និងគ្រុលៀនសត្វ
- ផ្នែកលឿងនៃស៊ុត
- ត្រីល្អិតៗ (រួមទាំងឆ្កែម)

▶▶ អាហារដែលមានប្រភពមកពីរុក្ខជាតិសម្បូរណ៍ទៅដោយជីវជាតិអា:

- បន្លែពណ៌លឿងទុំ (ឧ. ការ៉ុត ល្ពៅ ក្រូច និងដំឡូងដ្ឋាពណ៌លឿង...)
- ផ្លែឈើពណ៌លឿងទុំ (ឧ. ខ្នុរទុំ, ស្វាយទុំ, ល្អុងទុំ...)
- បន្លែស្លឹកពណ៌បៃតង (ឧ. ស្លឹកត្រកួន, ស្ពៃខ្មៅ, ស្លឹកផ្ទឹរ, ស្លឹកបាស់, ស្លឹកម្រុំ...)

ចំណាំ: សូមចម្អិនអាហារទាំងនេះ (ពួកបន្លែស្លឹកពណ៌បៃតងចាស់ និងពណ៌លឿងទុំ) ជាមួយខ្លាញ់ ឬ ប្រេងឆា ដើម្បីសម្រួលដល់ការបំពងប្រូបយកជីវជាតិអាចូលក្នុងរាងកាយ

- កុមារអាយុ ៦ខែ-៥៩ ខែ ត្រូវលេបគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ១គ្រាប់ រៀងរាល់ ៦ខែម្តង

- ស្ត្រីក្រោយសម្រាលក្នុងអំឡុង ៦សប្តាហ៍ ត្រូវលេបគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ១គ្រាប់

មេរៀនទី៤: ជាតិអ៊ុយ៉ុងធ្វើឱ្យមុខងាររាងកាយដំណើរការល្អ

ជាតិអ៊ុយ៉ុង មានសារៈសំខាន់សំរាប់ការលូតលាស់រាងកាយ និងការអភិវឌ្ឍន៍ខួរក្បាល

- ត្រូវទិញ និងប្រើប្រាស់អំបិលអ៊ុយ៉ុងជានិច្ច សំរាប់ចំអិនអាហារ
- សូមបន្ថែមអំបិលអ៊ុយ៉ុងទៅក្នុងអាហារ នៅពេលអាហារជិតឆ្អិន ។ មិនត្រូវចំអិនអំបិលអ៊ុយ៉ុងរយៈពេលយូរពេកទេ ព្រោះវានឹងធ្វើឱ្យបាត់បង់ជាតិអ៊ុយ៉ុង ។

បំរាម! ប្រើប្រាស់អំបិលច្រើនពេក គឺមិនល្អចំពោះសុខភាពទេ

មេរៀនទី៥: អាហារសំរាប់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីបំបៅដោះកូន

- ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះត្រូវការបរិភោគ អាហារដែលមានសារជាតិចិញ្ចឹម បន្ថែមមួយពេលទៀត ដើម្បីខ្លួន គាត់ផ្ទាល់ និងសំរាប់ការលូតលាស់ របស់កូនក្នុងផ្ទៃ ។

- ម្តាយដែលបំបៅដោះកូន ត្រូវ ការបរិភោគអាហារដែលមាន សារជាតិចិញ្ចឹម បន្ថែមមួយ ពេលទៀត ដើម្បីខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ និងសំរាប់កូនរបស់គាត់ ។

- ម្យ៉ាងវិញទៀត: ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីបំបៅដោះកូន ត្រូវបរិភោគអាហារឱ្យមាន តុល្យភាព និងមានសុខភាពល្អ

ចូរចងចាំ ! កុំភ្លេចទៅទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូស និងគ្រាប់ថ្នាំជាតិដែកចំនួន ៩០គ្រាប់ នៅ ពេលដែលអ្នកមានផ្ទៃពោះ និងគ្រាប់ថ្នាំជាតិដែកចំនួន៤២គ្រាប់, ថ្នាំជីវជាតិអា ១គ្រាប់ និងថ្នាំ ទំលាក់ព្រូន១គ្រាប់ នៅពេលដែលអ្នកសម្រាលកូនរួច ។

បំរាម! កុំជក់បារី និងកុំពិសារស្រា ក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ និងពេលបំបៅដោះកូន

មេរៀនទី៦: ការចិញ្ចឹមទារកអាយុពី ០-៦ខែ

ទឹកដោះម្តាយគឺល្អជាងគេ និងជាអាហារតែមួយមុខគត់ដែលទារកត្រូវការ ក្នុងអំឡុងពេល ៦ ខែដំបូង ។

- ដាក់ទារកលើទ្រូងម្តាយភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីសំរាល
- បំបៅកូនរបស់អ្នកដោយទឹកដោះដំបូងភ្លាមៗក្នុង អំឡុងម៉ោងដំបូងបន្ទាប់ពីសម្រាល
- មិនត្រូវផ្តល់ជាតិទឹក ឬ អាហារផ្សេងៗដល់ទារក ក្នុងអំឡុងពេល ៦ ខែ ដំបូងទេ ព្រោះវាអាចធ្វើ ឱ្យកូនរបស់អ្នកឈឺ (ឧ. ជំងឺរាក)

- បំបៅកូនរបស់អ្នកដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់ក្នុងអំឡុងពេល ៦ខែដំបូង
- បំបៅដោះដល់កូនរបស់អ្នកគ្រប់ពេលវេលា តាមចិត្តកូនចង់ ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ យ៉ាងតិច ឱ្យបាន ៨-១២ ដង ក្នុងរយៈពេល ២៤ម៉ោង ។

មេរៀនទី៧: ការផ្តល់អាហារដល់កុមារតូចអាយុចាប់ពី ៦ខែ ឡើង

កុមារអាយុចាប់ពី ៦ខែឡើងទៅ ត្រូវការទឹកដោះម្តាយ និងអាហារបន្ថែមផ្សេងៗទៀត

ទារកអាយុក្រោម ៦ខែ ត្រូវការទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់

កុមារអាយុចាប់ពី ៦ខែ ឡើង ត្រូវការអាហារបន្ថែមដែលសំបូរ សារជាតិចិញ្ចឹមផ្សេងៗទៀត បន្ថែមលើទឹកដោះម្តាយ ។

ដូច្នេះកុមារអាយុចាប់ពី ៦ខែឡើងទៅ រហូតដល់អាយុយ៉ាងតិច ២ឆ្នាំ ត្រូវ:

- បន្តការបំបៅដោះកូន
- ផ្តល់អាហារបន្ថែមសមស្របគ្រប់ ប្រភេទ រួមជាមួយនឹងទឹក ។

អាហារបន្ថែមសំរាប់កុមារអាយុចាប់ពី ៦ខែ ឡើងទៅ

នៅក្នុងបរិបទនៃប្រទេសកម្ពុជា ការធ្វើបបរពិសេសខាប់ ត្រូវបានណែនាំសំរាប់បញ្ជាក់ កុមារអាយុចាប់ពី ៦ខែ និងលើស

តើត្រូវរៀបចំបបរពិសេសខាប់យ៉ាងដូចម្តេច ?

- ត្រូវយកអាហារដែលអាចរកបាននៅសហគមន៍ និងមានតម្លៃថោកមកធ្វើបបរពិសេស ឱ្យកុមារញ៉ាំ
- បបរពិសេសខាប់ដែលមានសារជាតិចិញ្ចឹម ហើយជាប់នឹងស្លាបព្រាមិនធ្លាក់ចុះនៅពេល

ផ្សេង ត្រូវបន្ថែម:

- ត្រី ស៊ុត ឈាម ឬ សាច់ចិញ្ច្រាំ តៅហ្វូ និង សណ្តែក ។
- បន្លែ: ស្លឹកត្រកួន ស្លឹកផ្លែ ល្ពៅ ដំឡូងជាពណ៌លឿង និង បន្លែដទៃទៀត ។
- ប្រេងឆា

តើត្រូវផ្តល់បឋមពិសេសខាងក្រោមដល់កុមារយ៉ាងដូចម្តេច ?

អនុសាសន៍សម្រាប់ការផ្តល់អាហារបន្ថែម			
អាយុកុមារ	សណ្ឋានអាហារ	ចំនួនពេល	បរិមាណក្នុងមួយពេល^១
៦ ខែ	ចាប់ផ្តើមជាមួយបឋមខាប់ អាហារកិន ពាតម័ដ្ឋល្អ, ឧ. ចេកស្លោកកិន, ដំឡូងជ្វា ល្អៅ ។ល ។	ចាប់ផ្តើមផ្តល់អាហារ២ពេលក្នុងមួយថ្ងៃជាមួយការបោដោះម្តាយញឹកញាប់ យ៉ាងតិច ៨ដងក្នុងមួយថ្ងៃ	ចាប់ផ្តើមពី ២-៣ស្លាបព្រា បាយពេញ ក្នុងមួយពេល
៧-៨ ខែ	បឋមខាប់ អាហារកិនពាតម័ដ្ឋល្អ	បង្កើនដល់៣ដងក្នុងមួយថ្ងៃ ជាមួយការបោដោះម្តាយញឹកញាប់ យ៉ាងតិច ៨ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ	បង្កើនបន្តិចម្តងៗ រហូតដល់កន្លះចានចម្អិនក្នុងមួយពេល
៩-១១ ខែ	បឋមខាប់ កិន ឬចិញ្ច្រាំ ឬពាតឱ្យម៉ដ្ឋ និងអាហារដុំដែលកុមារអាចកាន់បាន	អាហារពេល ៣ពេលនិងអាហារក្រៅពេល១ដង នៅចន្លោះអាហារពេល និងជាមួយការបោដោះម្តាយយ៉ាងតិច ៦ដងក្នុងមួយថ្ងៃ	បង្កើនបន្តិចម្តងៗ រហូតដល់ ១ ចានចម្អិន (កាចចាន)
១២-២៤ ខែ	អាហារគ្រួសារ កិន ឬចិញ្ច្រាំ បើចាំបាច់ បឋមខាប់	អាហារពេល៣ពេល និងអាហារក្រៅពេល២ដងនៅចន្លោះអាហារពេល ជាមួយនឹងការបោដោះម្តាយ តាមកុមារចង់ យ៉ាងតិច ៣ដងក្នុងមួយថ្ងៃ	១ ចានចម្អិន ពេញ
ប្រសិនបើទារកមិនបោដោះម្តាយ ត្រូវផ្តល់អាហារក្រៅបន្ថែម ១-២ដងក្នុងមួយថ្ងៃ ។			

អាហារក្រៅពេល: ផ្លែឈើទុំ (ចេក ស្វាយ ល្អុង) ចេកចៀន ដំឡូងចៀន នំអន្សូម ស៊ុបសណែ្តក ឬល្អៅ ។ល ។

បំរាម! បរិភោគអាហារដែលប្រៃ ផ្អែម និងស្អិត (ដូចជាស្ករសុក្រឡា ស្ករគ្រាប់ នំស្រួយ) វាមិនល្អសំរាប់កុមារទេ

^១ កែសម្រួលតារាងដើម្បីប្រើពេល/ចានចម្អិនសមស្រប ដើម្បីបង្ហាញពីបរិមាណ ។ មួយពេល ឬចានចម្អិន = ២៥០មក្រ មួយស្លាបព្រាបាយ = ១០មក្រ ។ បរិមាណទាំងនេះសន្តត់ថា មានដងស៊ីតែថាមពលចំនួន ០.៦ កាឡូរី/ក្រាម ។

<p>៦ ខែ</p> 	 	 	
<p>៧-៨ ខែ</p> 	 	 	
<p>៩-១១ ខែ</p> 	 	 	
<p>១២ ខែឡើង</p> 	 	 	

ការបញ្ជូនអាហារដល់កុមារដោយសកម្មៈ

- ម្តាយ ឬអ្នកថែទាំកុមារ ត្រូវលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យញ៉ាំអាហារឱ្យបានបរិមាណគ្រប់គ្រាន់សមស្របទៅតាមអាយុរបស់ពួកគេ
- ត្រូវសរសើរ លួងលោម និងលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យញ៉ាំអាហារទាល់តែអស់ពីក្នុងចាន
- ត្រូវរៀបចំអាហារដែលមានសារជាតិចិញ្ចឹមគ្រប់មុខ និងដាក់អាហារនៅលើចានដែលមានពិណដើម្បីទាក់ទាញកុមារឱ្យចង់ញ៉ាំ
- មិនត្រូវឱ្យកុមារញ៉ាំដោយប្រញាប់ប្រញាល់ ឬបង្ខំកុមារឱ្យញ៉ាំនោះទេ គឺត្រូវធ្វើឱ្យកុមារសប្បាយរីករាយក្នុងការញ៉ាំ ។

មេរៀនទី៨: ការផ្តល់អាហារដល់កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យ នៅសាលារៀន

កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យនៅតាមសាលារៀន ត្រូវការបរិភោគអាហារឱ្យមានគុណភាព និងមានសុខភាពល្អ

ដូចនេះ

- ត្រូវផ្តល់អាហារឱ្យកូនរបស់អ្នក ៣ ពេល ក្នុងមួយថ្ងៃ និងអាហារសំរន់ នៅចន្លោះអាហារពេល

កុមារីពេញជំទង់ ត្រូវការអាហារដែលសំបូរជាតិដែកឱ្យបានច្រើន

- នៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមមានរដូវ កុមារីពេញជំទង់ត្រូវការអាហារដែលមានជាតិដែកច្រើនជាងកុមារ

- ▶▶ ដូចនេះ ត្រូវផ្តល់អាហារដែលសំបូរជាតិដែកដល់កុមារីពេញជំទង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ

ត្រូវចងចាំ :

- រៀងរាល់ ៦ខែម្តង កុមារសិស្សសាលា ចាំបាច់ត្រូវផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូនឱ្យ ១គ្រាប់

- នារីសិស្សសាលាត្រូវលេបគ្រាប់ថ្នាំជាតិដែក ១សប្តាហ៍ ១គ្រាប់ រៀងរាល់សប្តាហ៍ ដើម្បីការពារភាពស្លេកស្លាំង និងសម្រស់ស្រស់ស្អាត

បំរាម! បរិភោគអាហារក្រៅពេលដែលប្រៃ ផ្អែម និងស្អិត (ដូចជាស្ករសុក្ខា ស្ករគ្រាប់ នំស្រួយ) វាមិនល្អសំរាប់កុមារទេ ។

មេរៀនទី៩: អាហារ និងការថែទាំមនុស្សចាស់

មនុស្សចាស់ ត្រូវការអាហារតិចតួច ប៉ុន្តែពួកគាត់ត្រូវការបរិភោគអាហារដែលមានគុណភាព

- ដើម្បីឱ្យនៅតែមានភាពសកម្ម និងសុខភាពល្អ មនុស្សចាស់ចាំបាច់ត្រូវបរិភោគអាហារឱ្យមានគុណភាព

- ▶ បរិភោគអាហារបន្តិចម្តងៗ ២-៣ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ រួមជាមួយអាហារក្រៅពេលដែលមានសុខភាពល្អ នៅចន្លោះអាហារពេល
- ▶ បរិភោគអាហារគ្រប់ប្រភេទ ក្នុងបរិមាណត្រឹមត្រូវ
- ▶ ផឹកទឹកស្អាតឱ្យបានច្រើន
- ▶ បរិភោគអាហារដែលទន់ៗ បើធ្វើញរបស់អ្នកបាក់ ឬក៏អញ្ចាញធ្វើញរបស់អ្នកមានការឈឺចាប់
- ▶ រៀបចំអាហារប្រកបដោយអានាម័យ ដើម្បីជៀសវាងជម្ងឺ (ឧ. ជម្ងឺរាក)
- ▶ មនុស្សចាស់ចាំបាច់ត្រូវតែមានភាពសកម្ម

មេរៀនទី១០: ការផ្តល់អាហារដល់មនុស្សដែលឈឺ

មនុស្សដែលឈឺត្រូវការបរិភោគអាហារ ដែលមានសារជាតិចិញ្ចឹមឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឆាប់ជាសះស្បើយពីជំងឺ ។

- ▶ បរិភោគអាហារបន្តិចម្តងៗ តែញឹកញាប់ ជាមួយអាហារគ្រប់ប្រភេទ
- ▶ ផឹកទឹកឱ្យបានច្រើន រៀងរាល់ ១-២ ម៉ោង (យ៉ាងហោចណាស់ ៨ កែវ ក្នុងមួយថ្ងៃ) ឧ. ទឹកដាំពុះ ទឹកដូង, ទឹកផ្លែឈើស្រស់ ស៊ុប ឬ ទឹកបរិបរ
- ▶ មនុស្សដែលមានជំងឺរាក ឬក្អក ត្រូវការផឹកវត្ថុធាតុរាវបន្ថែមទៀតឱ្យបានញឹកញាប់

ប្រសិនបើទារក ឬកុមារតូចឈឺ:

- ▶ កុំបញ្ឈប់ការបំបៅដោះកូន
- ▶ ផ្តល់អាហារដែលសំបូរដោយសារជាតិចិញ្ចឹមចំរុះមុខ ដល់កុមារ
- ▶ ផ្តល់ឱ្យកុមារនូវទឹកដែលមានសុវត្ថិភាព

មេរៀនទី១១: ការការពារ និងថែទាំកុមារពីបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ

កុមារតូចប្រឈមមុខខ្ពស់ទៅនឹងបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ ជាពិសេសកុមារដែលមានអាយុពី ៦ខែ រហូតដល់ ២ឆ្នាំ ។

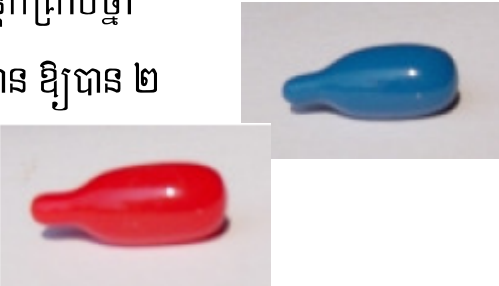
- អ្នកថែទាំកុមារ ត្រូវដឹងពីស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភរបស់កុមារតូច តាមរយៈការឆ្លឹងទម្ងន់កុមារជាទៀងទាត់ ។
- បើសិនទម្ងន់របស់កុមារមិនកើនទេ ឬកើនទម្ងន់តិចតួចនោះត្រូវបង្កើតការបំបៅដោះកូន ឱ្យបានញឹកញាប់ និងផ្តល់អាហារដែលសំបូរជាតិចិញ្ចឹមចំរុះមុខឱ្យបានសមស្របទៅតាម អនុសាសន៍ ដូចមានចែងក្នុងមេរៀនទី៩ ។

- យកទារក និងកុមារទៅទទួលថ្នាំបង្ការឱ្យបានគ្រប់មុខតាមកាលវិភាគនៅមណ្ឌលសុខភាព ឬសេវាចុះមូលដ្ឋានដែលនៅជិតផ្ទះ ដើម្បីការពារប្រឆាំងទៅនឹងជំងឺគ្រោះថ្នាក់មួយចំនួន ។

- កុមារចាប់ពីអាយុ ៦ខែឡើងទៅ ត្រូវយកទៅបន្តកំគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា នៅមណ្ឌលសុខភាព ឬសេវាចុះមូលដ្ឋាន ឱ្យបាន ២ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ ដើម្បីជួយឱ្យកុមារលូតលាស់ និង ការពាររាងកាយប្រឆាំងទប់ទល់នឹងជំងឺ ។

- បញ្ជាក់កូនរបស់អ្នកជាមួយអាហារដែលមានសារជាតិចិញ្ចឹម ដើម្បីការពារបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ
- ត្រូវមានអនាម័យល្អជានិច្ច ដើម្បីការពារជំងឺ (ជម្ងឺរាក) ដែលជាមូលហេតុនាំឱ្យមានបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ

ប្រយ័ត្ន! ការព្យាបាលបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភធ្ងន់ធ្ងរ

- នៅពេលដែលកុមារស្គមខ្លាំង និង/ឬ មានហើមជើងទាំងសងខាង នោះមានន័យថា កុមារកង្វះអាហារូបត្ថម្ភធ្ងន់ធ្ងរ ។ ដូចនេះអ្នកថែទាំត្រូវយកកុមារទៅមណ្ឌលសុខភាព ឬ មន្ទីរពេទ្យដែលនៅជិតបំផុត ដើម្បីព្យាបាល និងបំប៉នកុមារឱ្យមានស្ថានភាពល្អឡើងវិញ ។

- បន្ទាប់ពីកុមារបានចាកចេញពីមណ្ឌលសុខភាព ឬ មន្ទីរពេទ្យ អ្នកថែទាំគួរតែបញ្ជាក់កុមារ ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ នូវអាហារដែលសម្បូរដោយសារជាតិចិញ្ចឹមគ្រប់ប្រភេទ ។ បើកុមារនៅ បៅដោះ ត្រូវបំបៅដោះកូនឱ្យបានញឹកញាប់ ។

មេរៀនទី១២: អានាម័យខ្លួនប្រាណ និងផ្ទះសំបែង

អនាម័យល្អ ជួយការពារអ្នក និងគ្រួសាររបស់អ្នក ប្រឆាំងទប់ទល់នឹងជម្ងឺ

ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកត្រូវ:

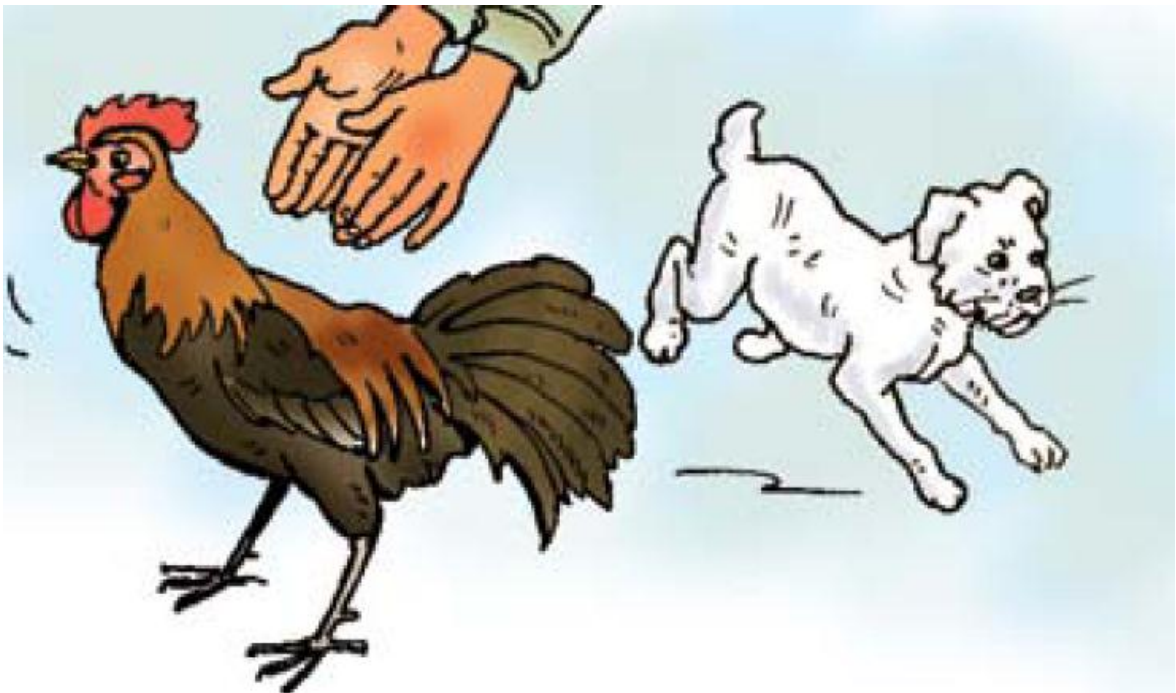
- លាងដៃជាមួយនឹងសាប៊ូ (ឬ ផេះ) និងទឹកស្អាត ហើយបង្រៀនកូនរបស់អ្នកផងដែរ ដើម្បីឱ្យពួកគេចេះលាងដៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវ:
  - ▶ លាងដៃមុនពេលរៀបចំ និងបរិភោគអាហារ

▶ លាងដៃរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់បង្គន់ និងលាងតូទុកុមារ

▶ លាងដៃរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីធ្វើការងារ និងប៉ះពាល់សត្វ

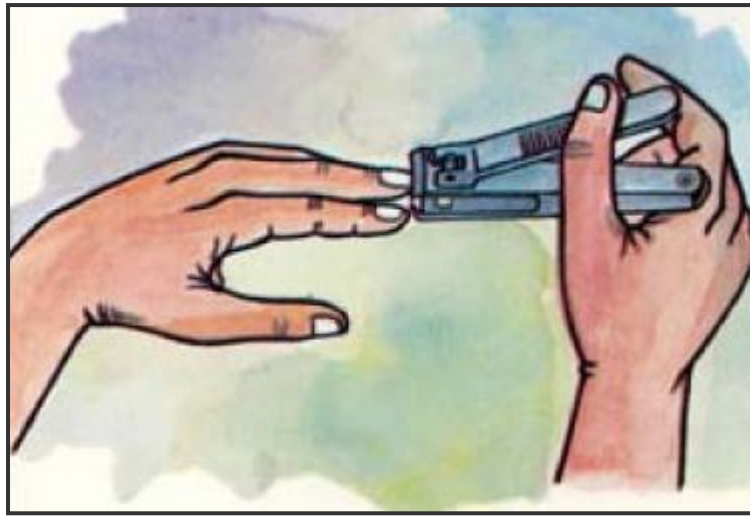
- ត្រូវប្រើប្រាស់បង្គន់ និងបង្រៀនកូនរបស់អ្នកពីរបៀបប្រើប្រាស់បង្គន់ជានិច្ច

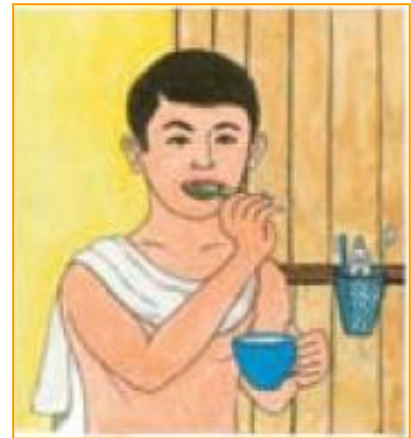
- ជានិច្ចជាកាល ត្រូវបោះចោលសំរាមក្នុងរណ្តៅ និងគ្របឱ្យជិត ឬក៏ដុតចោល

- ត្រូវឧស្សាហ៍កាត់ក្រចកដៃ-ជើងឱ្យខ្លី និងស្អាតជានិច្ច

- ត្រូវសំអាតខ្លួនប្រាណរបស់អ្នកឱ្យបានរៀងរាល់ថ្ងៃ

- ត្រូវដុសធ្មេញរបស់អ្នកឱ្យបាន ២ ដង ក្នុង ១ ថ្ងៃ

- ចិញ្ចឹមមាន់-ទា និង សត្វពាហណៈ ដាច់ដោយឡែកពីផ្ទះសំបែង

មេរៀនទី៣: ការអភិវឌ្ឍន៍ជាក់លាក់អាហារឱ្យបានស្អាតនិងមានសុវត្ថិភាព

ម្ហូបអាហារ និងទឹកកខ្វក់ អាចជាមូលហេតុនាំឱ្យមានជំងឺ

ហេតុដូច្នេះហើយ:

ត្រូវប្រើប្រាស់ទឹកស្អាត និងមានសុវត្ថិភាព

- យកទឹកសំរាប់បរិភោគ ឬសំរាប់លាងម្ហូបអាហារដែលមិនទាន់ចំអិន មកពីប្រភពដែលមានសុវត្ថិភាព

- ប្រើប្រាស់ធុងទឹកស្អាតដែលមានគំរូប ដើម្បីដងទឹក និងរក្សាទឹកទុក

- ត្រូវដឹកទឹកដែលមានសុវត្ថិភាព ដូចជា៖

- ទឹកដាំពុះ

- ទឹកសុទ្ធ

- ទឹកចំរោះ

- ទឹកដែលបានសំលាប់មេរោគ

រក្សាទុកម្ហូបអាហារឱ្យមានសុវត្ថិភាព

- គ្របម្ហូបអាហារដើម្បីការពារពីសត្វល្អិត និងធូលីដី

ជំនាញកាល ត្រូវយកអាហារដែលស្រស់ៗសំរាប់ចំណី

- រក្សាទុកអាហារដែលស្អុត ដូចជា អង្ករ សណ្តែក ត្រី ឆ្កែង និង បន្លែ នៅក្នុងកន្លែងដែលស្អុត ដែលអាចការពារពីសត្វកណ្តុរ និងសត្វល្អិតផ្សេងៗ ទៀតបាន ។
- ត្រូវកំដៅម្ហូបអាហារដែលទុកលើសពី ២ ម៉ោង ឡើងវិញជានិច្ច ។ កំដៅម្ហូបអាហារទាំងនោះរហូត ទាល់តែក្តៅហុយផ្សែង (យកអាហារដែលមាន សារជាតិរាវទៅដាក់ស្មៅរំងាស់ឡើងវិញ) ។

រៀបចំអាហារក្នុងវិធីដែលស្អាត និងមានសុវត្ថិភាព

- លាងដៃជានិច្ចមុនពេលរៀបចំម្ហូបអាហារ
- លាងបន្លែ និងផ្លែឈើ ជាមួយនឹងទឹកស្អាត
- ចិត្ត ឬបកសំបកបន្លែ-ផ្លែឈើទាំងនោះចេញ បើអាចធ្វើបាន

- គ្របដៃដែលរួសនៅ មុនពេលរៀបចំអាហារ
- ត្រូវសំអាតផ្ទះបាយជានិច្ច

- ប្រើប្រាស់ចាន និងសំភារៈផ្ទះបាយដែលបានលាងស្អាតដោយប្រុងប្រយ័ត្ន សំរាប់រក្សាទុក រៀបចំ និងបរិភោគអាហារ

- ចំអិនស៊ុតឱ្យបានឆ្អិនល្អមុនពេលបរិភោគ
- មិនត្រូវបរិភោគស៊ុតដែលនៅ និងមានស្នាមប្រេះទេ ពីព្រោះវាអាចបង្កឱ្យមានជំងឺ
- មិនត្រូវបរិភោគសត្វដែលឈឺ ឬស្លាប់ ដោយសារជំងឺនោះទេ ។

ប្រើប្រាស់ និងរក្សាទុកសារជាតិគីមី និងថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត ក្នុងទីកន្លែងមានសុវត្ថិភាព

- សារជាតិគីមី និងថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត គួរតែទុកដាក់ឱ្យឆ្ងាយពីដៃកុមារ
- ដាច់ខាតមិនត្រូវដាក់ទឹក ឬក៏អាហារ នៅក្នុងធុងដែលបានប្រើប្រាស់សំរាប់ដាក់សារជាតិគីមីនោះទេ
- លាងសំអាតដៃជានិច្ច បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់សារជាតិគីមី

